

Keď sa ráno Tamara chystala do práce, uvedomila si, že si opäť dala záležať na tom, aby bola namaľovaná ako za starých dobrých slobodných čias. Koniec mája bol nezvyčajne teplý, preto si obliekla jemné mentolové, trochu priesvitné šaty. A hoci zvyčajne si vlasy z praktických dôvodov vyčesávala do drdola, dnes si ich nechala rozpustené, dokonca si dala tú námahu, že si ich vyžehlila.

Keď sa Mehrezko zobudil, bola už vychystaná. Posadila ho k stolu, kde ho čakali jeho najobľúbenejšie raňajky. Vajičko namäkko mu vždy vyškriabala zo škrupinky do pohára, kým bolo teplé, pridala maslo, aby sa rozpustilo, vajičko vymiešala a nakoniec doň nadrobila rožok. Jej synovi zažiarili oči, keď zbadal, čo ho čaká, a s chuťou sa pustil do jedenia. Potom si všimol, že jeho mama je iná, a spýtal sa: „Maminke, ty si princezná, keď máš také krásne vlasy?“

Tamare sa oči zaliali slzami. Len milujúci syn môže svoju mamu vidieť ako princeznú.

Cestou na prvé stretnutie dňa sa pristihla, ako sa usmieva. Čo ju tak pobavilo? Fakt, že sa mala stretnúť s vyšetrovateľom Braňom Tinákom. Už pár dní jej totiž posielal správy, ktoré síce naznačovali, že sa hlavne z pracovných dôvodov teší na ich stretnutie, no dalo sa z nich vycítiť aj to, že ju začal akceptovať a že nezostáva celkom chladný ani k jej iným ako ľudským kvalitám.

Tentoraz si dohodli schôdzku v útulnej kaviarni, ktorá bola otvorená už od siedmej a robili tam nielen dobrú kávu,

ale piekli tam aj čerstvé croissanty. Čokoľvek, čo zaváňalo Francúzskom, zbožňovala.

Už ju čakal. Neušlo jej, že je čerstvo oholený, ostrihaný a košeli má nielen čistú, ale aj dôkladne vyžehlenú. Na predchádzajúcom stretnutí to bolo presne naopak. Bol zanedbaný, zarastený, v košeli, ktorú nosil niekoľko dní. Táto zmena ju potešila, aj keď nemala toľko trúfalosti, aby zásluhu na zmene imidžu pripísala sebe.

Hoci, ona si dnes tiež dala na sebe záležať. A určite aj preto, že sa mali stretnúť. Alebo najmä preto?

„Čakáte dlho?“ oslovila ho.

„Nie, prišiel som asi pred desiatimi minútami. Aj by som vám objednal, ale neviem, čo máte rada.“

„Úprimnosť. No tá sa tu asi nepodáva,“ zažartovala.

„Ktovie, možno by som sa o malú porciu úprimnosti pre vás mohol postarať ja.“

Keby mala Tamara fúzy, usmiala by sa popod ne. Čakal ich však pracovný rozhovor, a tak krotila svoje ženské ja.

„Ako to vyzerá s vaším prípadom?“

„Máme ďalšiu obeť, tentoraz nielen znásilnenú, ale aj surovo zbitú. Vyzerá to na doživotné následky.“

„Tie budú mať aj ostatné znásilnené,“ doplnila ho Tamara.

„Áno, samozrejme, to viem. Ide o to, že táto je v umelom spánku, sú tam pomliaždeniny hlavy, opuch mozgu. Masaker.“

„Stále nijaká stopa?“

„Vyškriabe sa po odkvape na prvé poschodie, to znamená, že je fyzicky zdatný. Nezanecháva žiadne biologické ani trisologické stopy, takže na svoj čin je vždy pripravený.“

Tamara pozorne počúvala a pomaly si odštipkávala z tepleho maslového croissantu.

„Čo si o tom myslíte?“ zaujímal ho.

„Že mu nejde ani tak o samotný sexuálny akt ako o vzrušenie z ubližovania.“

Braňa Tináka jej poznámka prekvapila. „Z čoho tak usudzujete?“

„Každé ďalšie znásilnenie je sprevádzané vyššou mierou násilia, ktoré znásilneniu predchádza.“

„Máte pravdu,“ potvrdil. „Otázkou je, aké ďalšie charakteristické črty vieme vyvodiť. Potrebujeme niečo špecifické. Niečo, čo zúži okruh pátrania.“

„Myslím si, že pre ženy má pôvab. V zásade, nebyť úchylky, že ho vzrušuje násilie, by nemal problém nadväzovať známosti.“

„Na to ste ako prišli?“

„Sám ste predsa povedali, že je fyzicky zdatný. Nech by jeho tvár vyzerala akokoľvek, ak má vytrénované telo, páči sa ženám. To je štatistika a tá nepustí. Pre väčšinu žien je atraktívne vyšportované mužské telo.“

„Aj pre vás?“ Vyšetrovateľ využil príležitosť, aby jej položil pomerne osobnú otázku.

Tamara neodpovedala hneď. Rozhodla sa urobiť krátky rešerš svojich známostí. A aj keď sa jej lúboštné vzťahy dali zrátať na prstoch jednej ruky a kúsok, musela pripustiť, že nikdy nemala neatraktívneho muža. Samu ju prekvapilo, že hoci sama bola kyprejšia, než by bolo žiaduce, muži, s ktorými prežila intímny vzťah, boli vždy skôr šlachovití. Ani vysokí, ani nízki, takí akurát. A všetci mali telo, za ktoré by sa nemuseli hanbiť ani pred objektívnymi fotoaparátov.

„Asi áno,“ priznala. „Ibaže to stačí len na to, aby zaujali moju pozornosť. Aby tam bola nejaká šanca, potrebujem viac.“

„Nehovorte, a čo konkrétne?“ zaujímal ho.

„Nemáme to trochu otočené, pán vyšetrovateľ? Na otázky som tu ja,“ pokarhala ho láskavo.

„Ako sa to vezme, pani doktorka. Pretože na otázky som tu aj ja.“

„V tejto chvíli však nevyšetrujete vy mňa, ale ja vás,“ pokračovala v priateľskom tóne. „Preto ma zaujíma, ako sa cítite.“

„Nerád to priznávam, no v niečom ste mali pravdu. A to v tom, že nežijem iný ako pracovný život. Začal som to meniť.“

„Poviete mi aj ako?“

„Ženu som si stále nenašiel, ak vás zaujíma toto.“ Urobil malú pauzu a sledoval jej reakciu. Tamara sa síce v duchu usmievala, ale na tvári jej to nebolo poznať. Preto pokračoval: „Chodím raz do týždňa na masáž a dvakrát do mesiaca do sauny. Čo poviete?“

„Lepšie ako nič. Najviac ma teší, že ste začali premýšľať aj nad sebou. Ak niečo v živote naozaj potrebujeme, je to rovnováha. Napríklad aj medzi súkromným a pracovným životom.“

„Ako ste na tom v tomto smere vy?“

„Kladiete mi dosť osobné otázky.“ Tamara mu zámerne nedala priamu odpoveď.

„Aj vy mne,“ skonštatoval vyšetrovateľ Braňo Tinák.

„Klást' osobné otázky je moja práca, pán vyšetrovateľ, som totiž psychologička.“

„Kladenie osobných otázok je aj moja práca, pani doktorka, som totiž vyšetrovateľ.“

To už Tamara nevydržala a rozosmiala sa.

„Ste veľmi príťažlivá, keď sa smejete.“

„Tým chcete povedať, že keď sa nesmejem, hodnota mojej príťažlivosti je nula?“

„S vami je to ťažké. Ste verbálne zdatná, ťažko vám v tomto smere konkurovať.“

„Vráťme sa k vám,“ Tamara sa snažila nasmerovať jeho pozornosť naspäť k podstate. „Aké máte vzťahy na pracovisku?“

„Panebože, pani doktorka, nemôžete aspoň na chvíľu prestať pracovať? Mne tu dohovárate, že mám púšťať z hlavy starosti, a vy sama toho nie ste schopná.“

„To sa veľmi mýlite, Braňo.“

„Braňo? To sa mi páči.“

„Rada verím, ale zostávame pri vykaní a pri rešpektovaní faktu, že som váš terapeut a náš vzťah je pracovný.“ Cítila potrebu jasne stanoviť mantinely. Tak trochu to spravila aj pre seba, pretože musela pripustiť, že v toto ráno s ním trochu koketovala. A to rozhodne nebolo profesionálne.

„V poriadku. Akceptujem to.“ Braňo Tinák si uvedomoval, že Tamara potrebuje vrátiť ich diskusiu do profesionálnych koľají, a aj vzhľadom na svoju profesiu mal pre daný zvrat v konverzácii pochopenie.

„Vy teda chcete vedieť, aké mám vzťahy s kolegami? Nemastné, neslané. Môj tím ma má v zuboch. Som tvrdý, protivný, náročný. Kolegovia so mnou obmedzujú kontakty na minimum. Vraj som konfliktný a negativistický.“

„Súhlasíte s tým?“

„Pozrite sa, Tamara. Nechodím do roboty preto, aby som tam pestoval spoločenské styky. Mám v paži, či som, alebo nie som niekomu sympatický.“

„V poriadku. Ale ste tím. Uvedomte si, že menej námahy vás bude stáť práca s ľuďmi, ktorí vás akceptujú, ako s ľuďmi, ktorým ste nesympatický a ktorí majú voči vám vážne výhrady.“

Braňo Tinák sa na ňu uprene zahľadel. „Toto je ten dôvod? Preto vás oslovili moji nadriadení?“

„Aj preto. Svojimi postojmi leziete kolegom na nervy, ak to chcete počuť. Na druhej strane, vaši šéfovia tvrdia, že ste vynikajúci vyšetrovateľ s najvyššou objasnenosťou prípadov. Vnímajú však, že v ostatnom období ste natlakovaný a je ťažké s vami vychádzať.“

„To by som chcel vedieť, ktorý magor toto vypustil a ktorý ešte väčší magor sa tým začal zaoberať a riešiť to.“

„Uvedomte si, prosím, že ak pôsobíte v tíme, nie je dôležité, kto je aký sólo pracovník. Dôležité je, aký je kto spolupracovník. Rozumiete mi?“

„Zase tá vaša hra so slovíčkami.“

„Teraz ste najlepší. Ak stratíte podporu kolektívu, čoskoro najlepší nebudete. Výsledky, ktoré máte, ste isto dosiahli vďaka spolupráci s inými. Mám pravdu?“

„To máte. No tie výsledky mám aj vďaka tomu, že som tvrdý a neústupný. Keby som počúval každého kuvika v oddelení, nevyšetril by som ani zlé parkovanie, nieto vraždy a iné násilné trestné činy.“

„Nebudeme sa tu pretláčať argumentmi.“ Tamara skutočne nechcela, aby s ňou začal zápasiť o svoju pravdu. „Tak ako minule vám odporúčam, aby ste nad tým, čo sme si dnes povedali, trochu popremýšľali. Predpokladám, že nežiadam tak veľa.“

„Ak mi dovoľíte, aby som premýšľal trochu aj nad vami...“

„Ja vám do hlavy nevidím, rozmýšľajte si, nad čím a nad kým chcete. Majte však, prosím, na zreteli fakt, že tu nie som preto, aby som podnecovala vaše erotické fantázie, ale aby som vám pomohla prekonať evidentne krízové obdobie vášho života.“

Vyšetrovateľa Tináka jej posledná poznámka pobavila. „Asi nie som jediný, kto tvrdí, že máte silné erotické fluidum.“

„Vzhľadom na to, že mám štyridsaťpäť rokov, som vydatá a mám syna, je viac ako zrejmé, že sa už v mojom živote našiel niekto, pre koho som stelesnením erotickej príťažlivosti.“

Braňo Tinák vyfúkol vzduch z plných pľúc. Jeho oči šibalsky zaiskrili. Podal jej ruku a svižne opustil kaviareň.

Tamara vytiahla z kabely jeho zložku a v rýchllosti si urobila záznam zo stretnutia. Pochopiteľne, bez osobných línií, ktoré toto ráno a toto stretnutie sprevádzali.

Na obed šla s priateľkou Magdou. Aj ona si spravila pauzu, aby sa mohli konečne porozprávať bez detí a ich neodbytnosti.

„Ako ste na tom s Ondrejom?“

„Ťažko povedať, Magdi. Zase odišiel. Moju dovolenku už nijako nekomentoval. Cítim, že sa niečo zlomilo. Len neviem, či k lepšiemu, alebo k horšiemu.“

„Ešteže si v tom Jordánsku bola sama! Nechcem si ani predstaviť, čo by robil, keby si tam išla s niekým,“ skonštatovala Magda dobromyseľne, keďže nepoznala skutočné okolnosti Tamarinej dovolenky.

„Ja som tam nebola sama, Magdi.“

Magde zabehla šľahačka zo zákuska, ktorý si dožičila na vyváženie priveľmi zdravého obeda, pretože tentoraz si obe dali listový šalát s grilovanými kuracími kúskami.

„To nemyslíš vážne!“

„Myslím. Stretla som sa tam s Hassenom.“

„A to si hovoríš kamarátka? Všetko s tebou prežívam, stojím pri tebe, nech sa deje čokoľvek, hovoríme si každú maličkosť, a ty mi zamlčíš takú podstatnú informáciu?“